Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25885
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ut cłona uoce clamaret ⁊ diceret. Crucifige.
crucifige tale. Vndo ñ erit eis requies. ſ; eter-
na captiuitas. Porro hæc iuxta illu ſenſũ
mq̃ ſcribit. neq; enĩ ſcit q̃ uentura dies pari
at. dicer. ecce dies parit. q̃ multo añ ecce
parat. uentq; finis. ⁊ egreſſa ẽ cõplectio. que
mala nrã omã complectat. & teneat. ſiue
ut ſymachus interpratus ẽ inſpectio. ut
omã uideat dñs que feciſti. ⁊ efidet opa
urã. & reddat unicuq; q̃ meretur. Ineo
autẽ q̃ ipſi ſimiliter. tiſtuler. floruit ũga
illo teſtimonio uti poſſum. Ne auferas ur-
gã afilio tuo. ⁊ apls. q̃ uultus. ũga uen
ã ad uos. an in karitate. ⁊ ſpũ manſueu
dinis. ſ; & ds ore pſalmiſte reſonat. Viſita
bo in uirga iniqtates eorũ. ⁊ in uerbib̃ peccã
eorũ. miam autẽ meã ñ auferã abeis. Ido
q̃ dñs uiſitat & punit. ut oriat & pareat
omis ſuꝑbia. q̃ diu latebat inclusa. & ſuſci
tet inuria contra ortã ⁊ germinantẽ ſuꝑ
biã. conteratq̃; fortitudo iniqui. ñ cũ p
turbatione. neq; cũ feſtinatione. finis it
floremus uirge ſanitas ẽ atq; correctio. q̃
ñ eorũ merito uenit. q̃ corripiunt. neq; pul
chritudine quã in ſe ñ habet. ſ; miſericordia dñi.
Locus difficilis. & inter hebraicũ. ⁊ latin. mul
tũ diſcrepans. quib̃ plerq; de theodotioni
editione addita ſ. ut aliquã habe conſequ
tã uidentur.

Venit tempus adꝑinquauit dies. Non ſolũ
ad iudin dicit. q̃ uenerit ei tempus captiuitatis.
& adꝑinquauerit dies. q̃ babylonio ſit
uallanda exercitu. ſ; ei qui eſtructus. ⁊ di
latatus horreis exultabat dñs loquit. Stulte.
hac nocte auferet anima tua ate. que aut
ꝑparasti cui erit. Vñ ⁊ apls. tempus at abreuia
tũ ẽ. ⁊ in alio loco. preterit enĩ figura hui
mundi. Notandũq; q̃ ñ in futurũ diſtule
rit. ſ; deſiderii direxit. preterit enĩ ⁊ cotidie
labitur figura mundi. Nũq̃ enĩ in eode
ſtatu ꝑmanet. ſ; ſemꝑ eſcentiũ. ⁊ deficientiũ
figura preteruolat ⁊ mutat. Vñ & dñs celũ
mq̃ ⁊ terra pteribunt. Si autẽ hec quib̃
omã que in mundo ſũt continentur. pterent
atq; ꝑtranſeunt. q̃ poterit eſſe in humanis
reb̃ ꝑpetuũ.

Qui emit ñ letet. & qui uendit ñ lugeat.
Naturale ẽ in poſſeſſionũ emptione letari.
in uenditione lugere. cũ autẽ iuſte ſeruit
uis. atq; captiuitas. ⁊ gaudiũ ac tristicia ua
na ſũt utrorq;. Vñ & apls. Tempus abreuia
tũ ẽ. de ceteris qui habent uxores. ſic ſint q̃ſi
ñ habeant. ⁊ qui flent. quaſi ñ fleant. ⁊ q̃
gaudent. quaſi ñ gaudeant. ⁊ qui emunt
quaſi ñ poſſideant. & q̃ utunt mundo iſto
quaſi ñ utant. Nã & diluuiũ ementes
obpreſſit atq; uendentes. ut dñs loquit
in euangelio.

Quia ira ſup omnẽ ꝑplm. Hoc in latin ñ hab.
Populo potẽ & multitudo ⁊ turba iuxta
hebraicũ accipi. Hoc enĩ ſignificat amoha.
Cauſaq; ꝑſpicua ẽ. q̃ idcirco q̃ emit gaudẽ
ñ debeat. ⁊ qui uendit flere deſiſtat. q̃a
ira di in breui uentura ſit. ſup omnẽ
multitudinẽ terre iudee ſiue iertin.
Ex ſuꝑioribus enĩ intelligit. in q̃b̃ ſeptũ ẽ.
hec die dñs ds terre iſrl. ⁊ ceta. quia qui
uendit. ad id q̃ uendidit ñ reuertetur:
Iuxta hebraicũ more loquitur: Omis enĩ
emptio ad uenditorẽ qnq̃gesimo anno
remiſſionis reuertebat. qui apl̃ uoca
bat iubileus. Ante q̃ quã anni remiſſio
nis aduenat. qñ poſſeſſiones ad priores
dños reuertunt. in gruet captiuitas. q̃
omnẽ urbis auferat eſuetudinẽ. Porro
q̃ latin tiſtuler. q̃a qui emit ad uendito
rẽ ñ reuertet. cũ iuxta hyſtoriã penit
ñ coheret. iuxta anagogen hoc ſenſũ
habe potẽ. ut dicam cũ qui hereticũ
fuerat errore deceptus. cũ intellexerit
magistri fraudulentiã. neq; q̃ reuerti ad
uenditorẽ. i. ad magiſtrũ. ſ; eũ deb⁊ deſpicẽ.
atq; ꝓpꝑnere.